

ПРОТОКОЛ

№ 58

гр. Перник, 14.02.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА

Сложи за разглеждане докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20221700600337 по описа за 2022
година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят Е. М. се явява лично.

Подсъдимата Д., уведомена чрез защитника си адв. Д., не се явява.
Вместо нея адв. Д..

Явява се свидетелят Л. Л..

Жалбоподателят: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО и го докладва.

Сне самоличността на свидетеля както следва:

Л. Т. Л. – 51 г., българин, българско гражданство, неженен, неосъждан,
живущ гр. ****, работи като следовател в ОСлО Кюстендил, ЕГН *****

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл.290
НК. Свидетелят обеща да говори истината.

Свидетелят: Точната дата и час не мога да кажа, бях призован като
свидетел по гражданско дело. Нямам спомен като номер делото какво е било.

Заседанието беше отложено и не бях разпитан тогава. За делото пътувах с личната си кола, тъй като след това трябваше да се връщам, защото имах хора да разпитвам. Колата я спрях около съдебната палата в гр. Дупница. Отидох пред съда. На площадката пред съда, доколкото си спомням, бяха М. и адв. М.. Бяхме отвън защото имаше Ковид мерки и не можехме да влизаме в залата. На площадката бяхме аз, М. и адв. М.. Шофьорът на Окръжна прокуратура Кюстендил изобщо не беше при нас. По-скоро той дойде по стълбите в гръб, мина покрай нас. Не мога да кажа къде е отишъл, дали е влязъл в съдебната палата или е отишъл при колата си. Не съм виждал прокурор М. този ден. Това беше заседание от 10,30 часа, не съм видял, аз не ги познавам съдиите от съда в Дупница, не съм виждал с някой да се поздравява М.. Влязох в палатата както влязох и сега в тази съдебна палата – с документ за самоличност, вадене на ключовете. След като приключи съдебното заседание аз бях пред залата, видяхме се. Като излязоха от залата М. беше разстроен и ми каза, че адвокатката на другата страна го е наклеветила. Аз го посъветвах, ако счита, че действително го е наклеветила, да иска препис от протокола и да заведе дело. За командироването на следователите трябва да има командировъчна заповед. На следващия ден, след заседанието, се видяхме и разговаряхме. Не помня номера на гражданското дело. Показания съм давал относно това колко пъти сме ходили до човека, който му ремонтираше джипа. След заседанието сме се виждали и сме разговаряли. М. каза, че е много разстроен и се чувства и обиден, и че му е оронен престижа като магистрат.

На въпроси на адв. Д.

Свидетелят: На 04.03.2021 г. упражнявах същата професия и същата длъжност. М. се явява мой началник. Част от следователите от ОСЛО Кюстендил са 5 следователя, в Дупница са 6 и сме на териториален принцип. Те са си в Дупница като териториално отделение, с изнесено работно място. Не сме приятели с М., само колеги сме. Г. М. я познавам, беше съдия в ОС, беше процесуален представител на М. по гражданското дело. Ботьо Златанов не го познавам. Възможно е това да е бил другият свидетел, който М. го водеше за разпит, но се съм сигурен. Ако е Г.И. това е шофьорът на ОП. Вл. М. е прокурор в ОП. Изброените лица ме познават. През 2021 г. сигурно още два пъти съм посещавал съда в Дупница. Със сигурност съм ходил още един път там. М. ме посочи като свидетел по това гражданско дело. Тогава съм

влязъл в съдебната палата, в залата не съм влизал, чакал съм пред залата. От 10,15 часа 15 или 20 минути седяхме пред вратата на съдебната палата, защото не ни пуснаха вътре. След това съм седял пред залата.

На въпроси на жалбоподателя

Свидетелят: Дата не помня, М. ми предложи да пътувам с него, но аз му казах, че трябва да се прибирам бързо и не съм пътувал с него, а с мой превоз. Мисля, че М. и някакъв друг свидетел трябваше да пътуват с М..

Жалбоподателят: Нямам повече въпроси.

Адв. Д.: Нямам повече въпроси.

Жалбоподателят: Правя искане да ми бъде дадена възможност да изложа мотиви защо считам, че това деяние е позорно обстоятелство по предложение I като форма на изпълнително деяние на чл.147 и да посоча мотиви и доказателства в тази насока. Моля да бъде отбелязано, че когато изложа мотивите ще може и защитника да може в защитната си пледоария да ги коментира.

Адв. Д.: Това са въпроси по същество, по които веднага можа да изложа становище.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ход на съдебните прения.

Жалбоподателят: РС Перник при постановяване на оправдателната присъда от 21.06.2022 г. по НЧХД № 1660/2021 г. на основание чл.304 предл.1 НПК за въведеното спрямо Д. П. обвинение за престъпление по чл.148 ал.2, вр.ал.1 т.1, вр.чл.147 ал.1 предл.2 НК я призна за невинна и я оправда. С присъдата беше отхвърлен като неоснователен и предявеният граждански иск от мен за причинени неимуществени вреди. Като частен тъжител бях осъден на основание чл.190 НПК да заплатя на подсъдимата направените от нея разноси за изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. Претендирам присъдата на РС да се отмени изцяло, подсъдимата да бъде осъдена за престъплението, за което е оправдана, да бъде уважен предявения от мен граждански иск и да бъде осъдена да ми бъде изплатен ведно със

следващите се законни лихви от датата на деликта до пълното изплащане, както и да ми бъдат присъдени суми за адвокатско възнаграждение съгласно Наредбата за минималните адвокатски хонорари. Постановената присъда е неправилна, необоснована и незаконосъобразна. При постановяване на присъдата са допуснати множество нарушения на процесуалните правила и не е приложен правилно материалния закон, тъй като от събраните доказателства може да се направи обоснования извод, че подсъдимата е извършила престъплението, за което ѝ е повдигнато обвинение. В мотивите на РС беше направено превратно тълкуване на доказателствения материал. Съдът не се е произнесъл по пълния обем и на основата на принципа на пълно обективно проведено следствие и по смисъла на служебното начало следваше да събере всички относими доказателства за изясняване на кръга от факти и обстоятелства, очертани в нормата на чл.102 НК, да го разследва в неговата съвкупност, последователност и непротиворечивост. Налице са пороци във формирането на вътрешното убеждение и при прилагане на правилата на формалната логика. Поддържам изцяло подадената жалба и заявявам несъгласие с правните изводи на РС за несъставомерност от обективна и субективна страна на престъпното деяние. Оспорвам годността на показанията на свидетеля В., с които се възпроизвеждат чужди възприятия и предположения, които не съдържат конкретни данни за неучастието на подсъдимата в извършване на престъпление. Използването на произволни доказателства е недопустимо когато първоизточника на факти е достъпен. Недопустимо е производни доказателства да бъдат използвани за подмяна на първични. В този смисъл е решение 31/21.03.2017 г. по НД 1305, 3-то НО на ВКС. В следствие на допуснатите нарушения при събирането и проверката на доказателствата в хода на проведеното следствие се стигна до нарушение и обосноваване на съдебния акт при обсъждането и анализа на доказателствените материали и при установяване на фактите. Липсва при постановяване на присъдата анализ на доказателствата като тяхното обсъждане е сведено до преразказ и до ненужно обяснение на факти и обстоятелства с вероятностен характер. С оглед служебното начало и на разпоредбата на чл.107 ал.2 НПК съдът е длъжен да предприеме действия за разкриване на обективната истина по свой почин. За съставомерността на деянието е необходимо не само разгласените факти и обстоятелства да са позорящи от гледна точка на морала, но и да не отговарят на

действителността. Разгласяването на позорно обстоятелство за друго се осъществява чрез довеждането до знание на трето лице на твърдения за съществуването на определени факти, свързани с личността на пострадалия, които са неверни, несъответни на действителността, а от друга да накърнят доброто му име в обществото, тъй като характеризират отрицателно личността на пострадалия. В чл.10 ЕКПЧОС наистина е прокламирано правото на свобода на изразяване на мнение, свобода на всеки да отстоява своето мнение, да получава и да разпространява информация, но в т.2 на чл.10 е казано, че упражняването на тези свободи, доколкото е съпроводено със задължения и отговорности, може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения и санкции, които са предвидени в закон и са необходими в едно демократично общество. В Конституцията на РБ чл.32 е казано, че личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу посегателства върху неговата чест, достойнство и добро име. В чл.39 ал.2 е казано „правото да изразява мнение и да бъде разпространено чрез слово устно или писмено не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго“ Именно затова правото е призвано да гарантира мяра за достойнство и КС с решение 20 по КД 16/98 г. е счел, че наказателната отговорност, предвидена в чл.146 и чл.147 НК не противоречи на чл.39 от Конституцията на РБ и чл.10 от ЗКПЧОС и до разбирането на чест и достойнство. В съдебната практика се приема, че позорни обстоятелства са онези конкретни факти и обстоятелства, чието разгласяване е опасно за доброто име на човека. Те могат да се отнасят до служебни, до обществени изяви, или такива от личния му живот, които го характеризират негативно. Фактите подсъдимата П. е съобщила обективно, те не се извеждат чрез предположения, асоциации и други форми на субективна психична дейност. Деецът е длъжен да съзнава позорния характер на разгласеното обстоятелство или престъпния характер на приписаното деяние, както и неистинността на позорното обстоятелство или това, че пострадалият не е извършил приписаното му престъпление. В този смисъл е решение 745/91 г. на 3-то НО. Твърдението, че това е било казано от лице с инициали К.С. не може да я освободи от наказателна отговорност. Лице с такива инициали дори не е разпитано по време на съдебното следствие, проведено от първата инстанция. Освобождаването от отговорност може да се реализира само ако подсъдимата твърдяното от нея чл.147 ал.2 НК докаже, че твърдяното от нея е истина. В

този смисъл е ТР 12/71 г. на ОСНК на ВКС, което е задължително за правоприлагащите органи. Оправдаването на подсъдимата РС е мотивирано разбирането, че в обяснението си подсъдимата твърди, че в протокола не е отразено това, което е казала и че престъплението по чл.147 е несъставомерно от обективна страна. Тъй като разгласените твърдения не били нейни собствени. Престъплението не било извършено от П. и от субективна страна, тъй като действа със съзнанието че разпространената информация съществува обективно, което било установено. За съставомерността на деянието е без значение дали позорните обстоятелства са възприети от дееца като очевиден или са му станали известни от трето лице, дали са стигнали до знанието му като слух или като изразено от него съмнение. Като престъпна клеветата е осъществена и от субективна страна, тъй като за отпадане на наказателната отговорност не е достатъчно разпространената информация да съществува обективно като такава. Необходимо е още съдържащите се клеветнически твърдения да са верни. Възпроизвеждането на чужди клеветнически твърдения осъществява състава на клевета. Изреченото клеветническо твърдение от П. в публично с.з. не е изразяване на мнение нито е съждение, а твърдение с конкретно съдържание, което носи информация за конкретни обстоятелства. Подбудите за извършване на клеветата не са елементи от състава и са от значение като обстоятелство при определяне на наказанието. При клеветата се разпространяват позорни обстоятелства за честта и достойнството на пострадалите, които не са истински или му се приписва престъпление, което не е извършил. И двете форми на изпълнителното деяние на клеветата могат да се осъществят устно и писмено при пряк или евентуален умисъл. Клеветата е довършена когато едно трето лице е узнало твърдението на дееца за съществуващо позорно за пострадалия обстоятелство. Последици не се изискват от състава на чл.147 ал.1 НК за съставомерността не е нужно да се установи дали честта и достойнството на тъжителя са засегнати. Субект на престъплението може да бъде всяко наказателно отговорно лице. Разгласеното от П. е от естеството да накърни доброто ми име в обществото, да компрометира честта и достойнството ми. През 2009 г. с решение на ВСС беше приет Кодекс за етично поведение на българските магистрати. По-късно с решение от 2011 г. този Кодекс беше изменен. Този Кодекс постави много високи критерии към българските магистрати и в Кодекса се казва, че под магистрати се разбират съдиите,

съдебните заседатели, прокурорите и следователите. Тези високи изисквания и критерии са поставени и в ЗСВ, тъй като при назначаването на един магистрат се искат освен показан професионализъм, но и да притежава високи нравствени качества. С Етичния кодекс за поведение на българските магистрати е въздигнат като принцип, че в професионалните си изяви и в обществото магистратът трябва да проявява почтеност и благоприличие. Изброени са принципи и правила, които трябва да се спазват. Във всичките си професионални обществени изяви магистратът не трябва да допуска действия, които да накърняват авторитета и престижа на съдебната система. Моля подсъдимата П. да бъде отменена оправдателната присъда и вместо това да постановите нова, осъдителна присъда, като признаете подсъдимата П. за виновна по предявеното обвинение, като ѝ наложите съответно справедливо наказание, да бъде осъдена да изплати предявения от мен граждански иск в размер на 5000 лв. като неимуществени вреди, причинени виновно съгласно деликтната отговорност, които да бъдат изплатени ведно със законната лихва, да бъде осъдена да заплати и следващите се суми като минимален адвокатски хонорар съгласно Наредбата за минималните заплащания на адвокатите.

Адв. Д.: Моля да потвърдите първоинстанционния съдебен акт, както и да присъдите разноски в полза на доверителката ми за адвокатско възнаграждение за въззивното производство. Представям писмени бележки, в които подробно съм изложил доводите си.

Жалбоподателят /реплика/: Субект на престъплението може да бъде всяко наказателно отговорно лице, включително и лице упражняващо адвокатска професия.

Съдът се оттегли на съвещание.

След съвещание съдът счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Заседанието завърши в 11,00 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____